

РЕШЕНИЕ

№ 24039

гр. София, 19.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **6330** по описа за **2024** година докладвано от съдия Искра Гърбелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на П. Е. А., ЕГН: [ЕГН], против решение № 1680 от 08.04.2024 г., постановено по НАХД № 586/2024 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 114-ти състав.

Касаторът сочи, че решението на СРС е постановено при допуснато съществено процесуално нарушение – липса на мотиви и съществени неясноти, отменително основание по чл. 348, ал.1, т.2 НПК. Счита, че по делото е останал неизяснен същественият за правния спор въпрос дали нарушението е извършено в границите или не на населеното място. По същество се иска отмяна на обжалвания акт и връщане на делото на друг състав за събиране на необходимите доказателства.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява лично и не се представлява.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, не се явява и не се представлява. Постъпило е писмено становище, в което бланкетно и несъответно на оспорваното решение са изложени мотиви за законосъобразност на процесния фиш.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за

неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XXVII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Предмет на съдебна проверка е фиш серия К № 8407794, издаден от СДВР, с който за извършено нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДвП и на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4, вр. ал. 2, т. 2 ЗДвП на жалбоподателя е наложена „глоба” в размер на 100 лева. С инициращата съдебен контрол жалба са развити пространни възражения относно несъответствията и неяснотата в така съставения фиш, предвид, че в същия текстово е вписно, че нарушението е установено на 22.11.2023г. в [населено място], по Околовръстен път след С. скоростна тангента, с посока от бул. Л. шосе към ул. Л. К., при ограничение на скоростта 50 км/ч въведено с пътен знак В-26 в населено място, като нарушението е извършено в условията на повторност в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ К/5889981 на 10.03.2023г. а като правна квалификация е вписана разпоредба регламентираща нарушенията извън населено място и е приложена съответната санкция. Горното се отбелязва и предвид, че същите са наведени и пред настоящата инстанция с касационната жалба.

От фактическа страна районният съд е приел за установено, че на 22.11.2023г. след обяд в района на [населено място], Околовръстен път, след С. скоростна тангента, полицейски екип от ОПП-СДВР, изпълнявал служебните си задължения, като осъществявал контрол по спазване правилата за движение, в частност измервал скоростта на движение на автомобилите в района, движещи се с посока от бул. Л. шосе към ул. Л. К.. Измерването на скоростта се извършвало с АТСС № 1173f0. Ограничението на скоростта в района била 50 км./ч. за населено място, въведено с пътен знак В26. В 15:50ч. на същата дата и място била засечена скорост на движение на МПС – с рег. [рег.номер на МПС] . Била отчетена скорост на движение 64 км./ч. (след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3 км./ч. при скорост под 100 км./ч.). Автомобилът бил собственост на жалбоподателя П. Е. А..

Въз основа на тези данни от СДВР бил издаден електронен фиш за налагане на глоба в размер на 100 лева на жалбоподателя на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4, вр. ал. 2, т. 2 ЗДвП, като било прието, че е извършено нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДвП при условията на повторност. В електронният фиш повторността била мотивирана с електронен фиш серия К № 5889981. Посоченият електронен фиш бил издаден от ОДМВР - С. и бил обжалван по съдебен ред. С Решение № 7 от 23.01.2023г., на РС Пирдоп, влязло в сила на 10.03.2023г., електронният фиш бил отменен.

Жалбоподателят не подал декларация по чл. 189, ал. 5 ЗДвП.

Спрямо датата на нарушението АТСС 1173f0 била преминала последваща проверка за техническа годност на 30.03.2023г. със срок на валидност една година.

СРС е приел, че оспорваният електронен фиш е издаден от компетентни органи, без да са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство, както и че касаторът е осъществил

вмененото му административно нарушение, но при неправилно приложена санкционна норма.

Изводи относно ограничението на скоростта в района и обстоятелството, че се касае за ограничение 50 км./ч. за населено място, въведено с пътен знак В26, съдът е направил „на база приобщения по делото протокол за използване на автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта, в който изрично е посочено, че става въпрос за ограничение на скоростта 50 км./ч., въведено с пътен знак В-26; снимковия материал, изготвен във връзка с извършената проверка на пътен знак В26 - 50 км./ч., както и справка от Агенция Пътна инфраструктура, ОПУ - С. от 15.02.2024г., ведно със приложените към него пътни схеми. Съгласно посоченото в писмото и приложената пътна схема, разрешената скорост на движение по Околовръстен път /път П-18/ по цялата дължина, е 90 км./ч., с изключение на зоните на действие на пътни знаци В26. По цялата дължина на път П-18 няма поставени знаци Д 11 /начало на населено място/ и Д 12 /край на населено място/.“

Обстоятелството, че в протокола за използване на АТСС е посочено, че става въпрос за извън населено място, е без значение, доколкото относно това обстоятелство е изискана справка от АПИ, съгласно която по Околовръстен път /П-18/ никъде няма поставени знаци Д11 и Д 12. Следователно и съдът приема, нарушението е извършено в населено място.“

Относно повторността, съдът е счел, че такава не е налице, тъй като видно от решението на РС Пирдоп, електронен фиш серия К № 5889981 на ОД на МВР - С., с който е обусловена повторността е бил отменен от съда.

При тези фактически и правни изводи, съдът е упражнил правомощията си по чл. 63, ал. 7, т. 1 и т. 4, вр. ал. 2, т. 4 ЗАНН, като приложил закон за по-леко наказуемото административно нарушение, като променил основанията за налагане на наказанието от такова по чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4, вр. ал. 2, т. 2 ЗДвП в такова по чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 ЗДвП и намалил наложената на жалбоподателя глоба от 100,00 лева на 50,00 лева.

Касационната инстанция не може да подменя вътрешното убеждение на контролирания съд по фактите, включени в предмета на доказване, но е оправомощена да извърши проверка относно изпълнението на процесуалните изисквания, гарантиращи правилното му формиране в съответствие с принципната норма на чл. 14 от НПК. Нарушение на тези изисквания е налице когато решаващият съд е игнорирал доказателства (напълно пренебрегнал), само формално е обсъдил или недостатъчно преценил някои от доказателствените материали за фактите, включени в предмета на доказване, на което именно сочат данните по делото.

Районният съд избирателно е третирали съставеният протокол за използване на Автоматизирано техническо средство като е отхвърлил неговата достоверност само по отношение на обстоятелството в какъв пътен участък е установено нарушението и при какви скоростни величини, като за да обоснове този си извод, се е позовал на справката от АПИ. Същественото е, че тя не носи информация дали този пътен участък се намира на територията или не на населено място, а само, че няма поставени знаци за начало и край на такова. Последното обаче не означава а priori нито, че същият се намира изцяло на територията на населено място, нито че се намира изцяло извън такова. Ноторно известен факт е, че Околовръстният път на С. е част от републиканската пътна платена мрежа, по която се допускат МПС без винетни

стикери по изрично споразумение между АПИ и Столична община, но също така само част от него попада в урбанизираната територия. В тази връзка следва да бъде отбелязано, че въобще не са обсъдени подробно изложените съображения от страна на жалбоподателя за намиращи се други, в близост до процесното място, знаци, които именно сочат за край на населеното място.

Въззивният съд дължи отговор на отправените пред него възражения и собствен анализ на доказателствените източници, въз основа на които е възприел именно тази фактическа обстановка, когато отговорът на направените пред него възражения изисква това, както е в конкретния случай.

На възраженията се дължи отговор, чрез посочване на основанията, поради които те се отхвърлят като неоснователни. Отсъствието на подобни аргументи представлява нарушение на правилата за формиране на вътрешното убеждение, което в крайна сметка нарушава правото на защита на санкционираното лице.

Въпросът дали участъкът, в който е установено нарушението се намира в границите на населено място или извън него е съществен за правилното решение на спора и следва да намери категоричен отговор. Районният съд не е направил всичко необходимо и възможно за изясняване на обективната истина като не е събрал доказателства, от които може по несъмнен да се установи горното обстоятелство. Този пропуск, следва да бъде отстранен при новото разглеждане на делото от друг състав на същия съд, който следва да отговори и на надлежно релевантите от страна на жалбоподателя възражения.

Предвид изложеното настоящият касационен състав намира, че са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които могат да бъдат отстранени при ново разглеждане на делото, в което следва да се вземат предвид и се обсъдят всички доводи и възражения на страните.

Така мотивиран, Административен съд София-град, XXVII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ съдебно решение № 1680 от 08.04.2024 г., постановено по НАХД № 586/2024 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 114-ти състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.